

תמיכה כוללת לסיום מוצלח של לימודי ביולוגיה

3 שנים לימדתי תלמידים לבגרות 5 יח"ל בביולוגיה. רוב הזמן בנעימים... נוצר קשר הדוק ביני לבין התלמידים, הייתי מעורבת בחיים הפרטיים שלהם. ידעתי עליהם הרבה, הכל במטרה: שיהיה להם טוב בשיעורים, שירגישו מחויבות, שיצליחו בבחינות ושיאמינו בעצמם ואכן, רובם עברו את המבחנים בהצלחה מרובה. רבים מתלמידי הכיתה המשיכו לקורסי חובשים והפכו למדריכי חובשים.

תלמידה אחת שלימדתי גם בח"טב – "נשברה" בכיתה י. רצתה לעזוב והגיעה עם אמא שלה. האמנתי בה מאוד. לא נתתי לה להירשם למקצוע אחר נתתי לה אין סוף אפשרויות לתקן את הבחנים והמבחנים וכשקבלה ציון 'מצוין' במבחן חשוב, התקשרתי אליה (היא היתה באמצע פעילות בצופים) והיא קפצה משמחה והיתה מאושרת. ואכן בתום 3 השנים בחט"ע. היא קיבלה ציונים מעולים בבגרות.

הזכות הגדולה שהיתה לי בכל שנות הוראתי- בכיתות לבגרות היא שכל ההורים, ללא יוצא מן הכלל איכשהו נתנו בי אמון ממש מההתחלה, מבלי להכיר אותי, שיתפו איתי פעולה וכל בקשה שלי "לניעור" התלמיד (גם של תלמידים עם 90 כי חשבתי שהם מסוגלים ל95)- התקבלה בברכה. היו (בנות בעיקר)- שהלכו הביתה בוכות, קיבלו ציונים נמוכים, יחסית לעצמן ובכל זאת אחרי מסע ארוך מיצו את היכולות שלהם והצליחו.

המחזור האחרון שנבחן ביולי, קיבל ציונים מצוינים. כל התלמידים אירגנו מפגש- סמוך לראש השנה בבית קפה, 90 אחוז הגיעו (חלק כבר התגיסו)- כתבו מכתבים, הביאו מתנות – הקשורות להווי הכיתתי...היה מרגש.

מאוד ריגשה אותי מידת ההערכה שלהם של "נוער"- שכביכול לא מעריך, לא מעריך מורים, ש"יודע הכל"-זה ממש לא הנוער שאני פוגשת..